

L'Hygiène du milieu. — Aldus het opschrift van een redactioneel artikel in *Community Medicine* (15 okt. bl. 212). In de eerste zin daarvan legt de schrijver uit waarom voor het opschrift een Franse term werd gekozen hoewel er een uitstekend Engels equivalent bestaat: „environmental health”. In een rede tot de Association of Public Health Inspectors te Eastbourne op 4 oktober jl. had de voorzitter van de association zijn visie gegeven op de problemen die met de komende toenadering tot Europa gepaard zouden gaan, en erop gewezen dat in de meeste landen van het continent geen functionaris bestaat vergelijkbaar met de Engelse PHI („public health inspector”), welke functionaris sinds de allereerste tijd de MOH („medical officer of health”) heeft terzijde gestaan. De voorzitter noemde als voorbeeld dat de Europese landen „scared” zijn ten aanzien van het afgeven van certificaten betreffende te leveren vlees en dat zij dit recht alleen toekennen aan dierenartsen. Dat komt, zei de voorzitter, door hun onbekendheid met de kwalificaties van de PHI. De Europese landen zouden er wel bij varen indien zij zouden besluiten tot navolging van het Britse systeem van PHI's met hun nauwkeurige kennis van omgevingsfactoren en met de invloed die zij daarop kunnen uitoefenen.

West-Duitsland

Plica polonica. — De laatste typische en klassieke „Weichselzöpfung” heeft men in 1947 bij vluchtelingen kunnen waarnemen, en wel bij mensen met hoofdluizen en jeukend eczeem op het hoofd. Door het krabben ontstaan korsten die met de samengekleefde haren een harde schil om de schedel vormen, waaronder de luizen een voor hen vermoedelijk behaaglijk en veilig bestaan kunnen vinden. Tegenwoordig doen zich dergelijke trichomen opnieuw voor, maar ze ontstaan geheel anders: met de moderne spuitbussen wordt op het hoofd een substantie gespoten die de haren moet oprichten en verstevigen. Bij de herhaalde bespuitingen vormen zich telkens nieuwe lagen en zo ontstaat ook hier een gelaagde schil, waaraan echter geen luizen meer te pas komen. Maar onder invloed van gebrekkige hygiëne en vervuiling kan een vormsel ontstaan dat volkomen lijkt op de plica polonica van de vorige eeuw. (*Ärztl. Prax.*, 28 sept. bl. 3484.)

Zuid-Afrika

My baba en ek. — „Die jong moeder met haar eerste baba kan nou die bloedjie in Afrikaanse versorg. Vir die eerste keer is die boekie *You and your baby* wat deur die Mediese Vereniging van Suid-Afrika in samenwerking met die Britse Mediese Vereniging uitgegee word, volledig in Afrikaans beskikbaar. In die toekoms sal hierdie publikasie gereeld in sowel Engels als Afrikaans uitgegee word en daar word beoog om die ook op 'n later datum in een of meer Bantoe-talen beskikbaar te stel.” Aldus een mededeling in het *Suid-Afrikaanse Mediese Tijdskrif* (9 okt. bl. 1074). Misschien zal een psycholoog de vraag stellen, waarom de Engelse titel de tweede persoon gebruikt en de Afrikaanse de eerste.

Zwitserland

Rood-groenblindheid geen gevaar voor het verkeer. — De opvatting dat kleurenblindheid een gevaar voor het verkeer zou zijn, moet als onjuist worden afgewezen. Aldus Dr. E. ZEHNER van het gerechtelijk-geneeskundig instituut te Zürich. ZEHNER heeft een studie gemaakt van 169 mensen met rood-groenblindheid, die samen 80 miljoen kilometer op de weg hadden afgelegd, en een vergelijking getrokken met een even grote groep mensen met normaal gezichtsvermogen. Het is hem daarbij gebleken dat de kleurenblinden

niet vaker dan de mensen met normale ogen in een verkeersongeval betrokken zijn geweest. Een bijzonderheid bij deze studie was, dat zich onder de kleurenblinden 50 beroepschauffeurs bevonden, die zich ten aanzien van de verkeersveiligheid in niets van hun kleurenzijnde collega's onderscheidden. ZEHNER wil met zijn onderzoek niet beweren dat een onderzoek op de kleurenzin bij keuringen van autorijders overbodig is; het heeft volgens hem wel zin dat een autobestuurder zich bewust is van zijn gebrek en dus weet dat hij steeds alle mogelijkheden ter compensatie daarvan moet uitbuiten. (*Ärztl. Prax.*, 19 okt. bl. 3815.)

M. M. HILFMAN

BINNENLAND

Snipperen is beter dan dagje ziek. — Geef de mensen in bedrijven met een abnormaal hoog ziekteverzuim eens acht extra snipperdagen die men op kan nemen als men wil en onderzoek eens nauwkeurig of het ziekteverzuim dan daalt.

Dit voorstel doet J. A. F. J. MANNAERTS, medisch adviseur van de Nederlandse Unie van Ziekenfondsen in een artikel in het NKV-blad „Ruim Zicht”.

De heer MANNAERTS is van mening dat de oorzaken van het stijgende percentage ziekteverzuim terug te vinden zijn in onlustgevoelens van de mensen, in slechte verhoudingen, in wrijving met de chef en soortgelijke zaken.

Om te kunnen ontsnappen is de enige mogelijkheid voor de werknemer zich ziek te melden. „Hij is dan niet ziek in de klassieke zin van het woord, maar zou inderdaad geholpen zijn met een dag vrij, vissen, of in het bos wandelen, zodat hij zich kan ontspannen”, aldus de heer MANNAERTS.

„Maar omdat hij zich ziek heeft gemeld, moet hij naar de dokter. Daar krijgt hij wellicht medicijnen en hij blijft langer thuis dan één dag, anders wordt zijn ziek zijn niet geloofd. Zou hij echter een snipperdag kunnen krijgen, dan was de man vlugger en goedkoper geholpen.” (*Nieuws van de Dag*, 2 november.)

Amsterdam mag kliniek bouwen voor psychiatrie. — Minister STUYT (Volksgezondheid en Milieuhygiëne) heeft aan het provinciaal bestuur van Noord-Holland laten weten in beginsel medewerking te willen verlenen aan de bouw van een psychiatrische kliniek in Amsterdam.

De kliniek moet tegemoet komen aan het tekort aan plaatsingsmogelijkheden voor acute psychiatrische patiënten in de hoofdstad. Een besluit om in samenwerking tussen provincie en gemeente tot het stichten van een dergelijke kliniek te komen, was reeds op 14 december 1970 en 20 januari 1971 respectievelijk door Provinciale Staten van Noord-Holland en de gemeenteraad van Amsterdam genomen. De kliniek krijgt een capaciteit van 120 bedden en zal een onderdeel vormen van het provinciaal ziekenhuis in Santpoort. (*Volkskrant*, 5 november.)

Vaccinatie rode hond voor meisjes. — Meisjes van twaalf jaar zullen worden ingeënt tegen rode hond. Daarmee wordt begin september 1972 begonnen. Huis aan huis worden brieven verspreid waarin meisjes van deze leeftijd worden opgeroepen zich vrijwillig te laten inenten.

Het besmet zijn met rode hond kan bij zwangere vrouwen lichamelijke afwijkingen (dooftheid, blindheid, hartziekten) voor de nog te baren kinderen met zich meebrengen.

Men heeft besloten de meisjes op twaalfjarige leeftijd in te enten omdat zij dan geslachtsrijp zijn. (*Handelsblad-NRC*, 6 oktober.)